

Ordlista för dej med digikamera

Version 1.0

3x, 5x, 10x – Avser hur mycket kamerans lins kan förstora. Detta är optisk, ej digital zoom. Se även ”Digital Zoom” nedan.

13 Sep 2007

8-bitars bild – Bild som har högst 256 olika färger.

16-bitars bild – Bild som består av högst 32 768 olika färger

24-bitars bild - Bild som består av högst 16 777 216 (16,7 miljoner)olika färger.

A/D Converter – En enhet som konverterar analog information (till exempel ett foto) till en serie av nummer som datorn kan spara och behandla. Alla digitalkameror har detta, ju högre bithastighet ju bättre. Moderna kameror har 12- eller 14-bitars A/D för att öka det dynamiken (intervallet mellan solljus och skugga).

AC Power – Istället för att köra från batterier kan man ta elen från vägguttaget. Vanligtvis måste man köpa en adapter för detta.

AE - Auto Exposure. Detta är ett system för att automatiskt bestämma rätt exponering beroende på ljusförhållanden. Det finns 3 typer av AE:

1. **Programmerad** där kameran väljer den bästa slutartiden och bländaren automatiskt
2. **Bländare prioritet** där användaren väljer bländare och kameran väljer slutartiden
3. **Slutartiden prioritet** där användaren väljer slutartid och kameran väljer bländare.

AE Lås – Möjligheten att låsa en exponeringsinställning och rikta kameran någon annanstans innan bilden tas. Detta görs vanligen genom att trycka avtryckaren till hälften och hålla den där tills man tar bilden.

AF - Auto Focus. Ett system som automatiskt fokuserar kamerans lins.

Aliasing – En sidoeffekt orsakad av sampling av en bild eller signal med för låg frekvens. Det medför att konturer i en bild försvinner. För hög JPEG-komprimering är en annan vanlig orsak. Om aliasing uppkommer finns det inget bra sätt att återställa originalbilden.

Artefakt – Brus eller oönskat mönster, vanligen från kameran eller bildbearbetningen.

Aspect Ratio – Förhållande mellan bredd och höjd på en bild. Vanliga format är TV 4:3, HDTV 16:9, 4X5 film 5:4.

Autofocus – Kamerans lins fokuserar automatiskt motivet, vanligen när avtryckaren är till hälften nertryckt.

Bildblandning – Att blanda två eller flera bilder i ett bildbehandlingsprogram.

Bildpunkt eller pixel – Pixel står för *picture element*. Det är den grundläggande byggstenen i alla digitala bilder.

Bildstabilisering – Dyrare kameror har ett system som försöker kompensera om man rör på kameran i tagningsögonblicket.

Bit – Står för binary digit. Grundenhet i all digital information. En bit kan bara ha två tillstånd, 0 eller 1. Man kan också se den som en strömbrytare som är av eller på. En byte är uppbyggd av 8 bitar.

Bitmap – En metod att spara bildinformation, pixel för pixel. Det finns många olika bitmap format,

bmp, .pcx, .pict, tiff, .tif, .gif. Om man förstör en sån bild mycket ser man att konturer blir ojämna, man ser dom enskilda pixlarna som konturen består av.

Bländare – Objektivets ljusöppning mellan kameranlinsen och slutaren. Storleken på bländaren är variabel, och anges med ett tal. Ett lågt bländartal innebär en stor ljusöppning och ett högt tal en liten ljusöppning. Bländarstorleken påverkar dels vilken slutartid kameran kan använda, dels hur stort skärpedjupet blir.

Bländarförval – Det svenska ordet för den exponeringsautomatik som anges med "A" eller "AV" på kameran. På engelska heter läget "Aperture Value" eller "Aperture Priority", därav förkortningen.

Bländarsteg - Enhet som används bland annat för att beskriva hur mycket ljusare eller mörkare du vill göra bilden blir när du använder kameran exponeringskompensation. Vanligtvis går skalan från -2 till +2 i halva eller tredjedels steg.

En förändring på en tredjedels steg är nätt och jämt synlig i den färdiga bilden. En förändring på ett helt bländarsteg påverkar resultatet tydligt. I manualer och menyer används ofta begreppet EV (exponeringsvärde) istället för bländarsteg. Det gör ingen skillnad för funktionen.

BMP – Ett grafikformat i Windows. Det är ett ickeförstörande format, men ger stora bildfiler.

Brus – Grynighet i bilder som kan ha orsakats av för lite ljus, för hög ISO-inställning eller defekter kameran.

Burst-läge – Speciell kamerainställning på en del digitalkameror som gör att flera bilder kan tas i snabb följd med ett tryck på avtryckaren. Kallas ibland för kontinuerligt läge..

Byte – Samma som åtta bitar. Se Bit.

CCD – Står för *charge-coupled device*. En av två typer av bildsensorer som används i digitalkameror. Detta är ett ljuskänsligt chip i digitalkameran som motsvarar filmen i en analog kamera.

CD – Står för *CompactDisc*. Det är en skiva som är enbart läsbar. Innehåller cirka 650 – 700 MB data.

CDR – Står för *CompactDisc Recordable*. En tom skiva som kan fyllas med data en eller flera gånger. Data kan inte raderas, bara läsas.

CDRW – Står för *CompactDisc ReWriteable*. Samma som CDR men data kan också raderas flera gånger. Rekommenderas inte till värdefull data som ska lagras lång tid.

CIE Lab – Färgmodell utvecklad av Commission International de l'Éclairage. Används mest av yrkesfotografer inom digital bildhantering.

CMOS – Står för complementary metal-oxide semiconductor. Tyå av bildsensor som används i digitalkameror. Inte lika vanlig som CCD.

CMS – Står för *Color Management System (färghanteringsystem)*. Ett program (eller program och hårdvara) som används för att kalibrera färgerna mellan skärmen och skrivaren.

CMYK – CMYK är en färgmodell som framförallt används vid tryck och utskrifter. CMYK-modellen utgår ifrån cyan, magenta och gult (CMY) för att blanda till alla övriga färger. Det funkar alltså på ungefär samma sätt som när man blandar gul och röd vattenfärg för att få orange. Idealt sätt skulle man få svart om man mixade cyan, magenta och gult. I verkligheten blir det snarare en mörkbrun nyans, vilket bland annat beror på orenheter i pigmenten. För att kompensera för detta brukar man komplettera de tre grundfärgerna med svart (K). När man talar om fyrfärgstryck är det just de färgerna - cyan, magenta, gult och svart - man syftar på. Antalet möjliga färger i ett fyrfärgstryck är alltså många fler än

fyra. Färgintensiteten för respektive färg i CMYK-modellen anges ofta i procent.

Dithering – En metod för att simulera många färger eller gråskalor med få färger.

DPI – Står för *dots per inch (punkter per tum)*. Traditionellt har termen använts för nästan allt som har med upplösning att göra, men egentligen handlar det om skrivarens upplösning. Dpi-värdet anger hur många punkter skrivaren får plats med på en linje med längden en tum (2,54 cm). En bläckstråleskrivare med 600 dpi kan alltså spruta 600 små bläckprickar för varje tum. De vanligaste hemmaskrivarna har bara fyra färger (cyan, magenta, gult och svart). Genom att skapa ett mönster av väldigt små bläckdroppar i dessa färger kan skrivaren simulera andra färger med dithering. Varje bildpixel måste alltså byggas upp av många bläckdroppar, och därför vill man i regel att skrivaren ska ha en högre upplösning än bilden. En måttenhet för hur många färgpunkter en skrivare kan skapa per linjär tum. Högre dpi ger bättre utskriftskvalitet på vissa typer av skrivare medan det inte spelar någon roll på andra. 200 – 300 DPI anses vara tillräcklig kvalitet för foton.

DPOF – Står för *digital print order format*. Funktion i vissa digitalkameror som låter dig lägga till utskriftsinstruktioner till bildfilen. Vissa fotoskrivare läser denna information vid utskrift av bilder direkt från minneskortet.

EV – Står för *Exposure Value* På en del kameror kan man välja mellan att låta kameran bestämma EV eller kan man justera detta manuellt från kamerans utgångsvärde. Detta kan vara EV 1.0, 0.0, -1.0 osv. Detta påverkar mängden ljus till ljussensorn som i sin tur bestämmer om bilden blir mörk eller ljus.

EXIF – Står för *Exchangeable Image File format*. Varje gång man fotar med en digitalkamera lagras inte bara själva bilden, utan även så kallad EXIF-data. EXIF-datan berättar vilka förutsättningar som rådde när bilden togs, bland annat vilken kamera som användes, hur kameran var inställd, när bilden togs, om blixten användes och så vidare. Exakt vilken information som är tillgänglig beror på kameramodell.

För att läsa EXIF-datan kan man använda ett bildbehandlingsprogram eller titta på bildens egenskaper. I till exempel Windows XP kan man högerklicka direkt på en bild i utforskaren och välja egenskaper > sammanfattning > avancerat för att se EXIF-datan.

Det finns också särskilda EXIF-läsarprogram som ger bättre kontroll och sökmöjligheter.

En av fördelarna med EXIF-data är att man lätt kan se exakt när bilden togs, förutsatt att man ställt in kamerans datum och tid korrekt. Genom att studera slutartid, vitbalans, ISO-värde och liknande i efterhand får man också en ökad förståelse för hur olika inställningar påverkar bilderna. Med hjälp av EXIF-datan kan man alltså bli en bättre fotograf!

Exponering – Den mängd ljus som når bildsensorn. Detta bestäms av bländaren och slutartiden.

Exponeringskompensation - Det här är en jättevanlig funktion både på enkla och avancerade kameror. Den används för att justera kamerans automatik så att bilderna blir antingen ljusare eller mörkare. Man har behov av den funktionen när motivet är ovanligt ljust eller ovanligt mörkt. Typiska exempel är en ensam artist i en spotlight på en mörk scen (då vill du att bilden som helhet ska bli ganska mörk) eller när du fotograferar i snölandskap (då vill du att bilden ska bli ganska ljus som helhet). Det är enklast att använda exponeringskompensationen om du först tar en provbild och ser om den blev bra eller inte. Om bilden blev för mörk ska du ange ett plustal på skalan. Om bilden blev för ljus ska du gå mot minus. Börja att prova med +1 respektive -1 och se hur det blir. Glöm inte att nollställa exponeringskompensationen efteråt. Många enklare kameror nollställer den automatiskt när kameran stängs av.

Filformat – Metod att lagra bilden i en fil. De största filformaten är TIFF, JPG, PNG och RAW.

Fil – En samling av data som sparats på hårddisk, CD, USB-minne eller liknande. Det är sen upp till

programmen att tolka data korrekt.

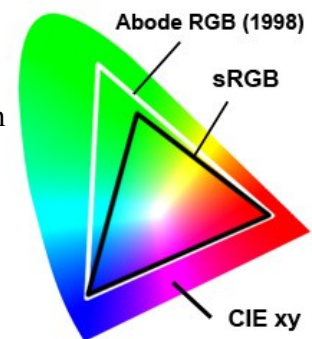
Firmware – Alla digitalkameror (som är en liten dator) innehåller ett styrprogram som kontrollerar hela kameran. På de dyrare kamerorna kan man uppdatera firmware ifall man hittat fel eller gjort förbättringar.

Flash Minne – I kombination med kamerans ljussensor är detta kamerans motsvarighet till den analoga filmen. Men det här minnet kan raderas och återanvändas många gånger. Ju större minne desto fler och större bilder kan den lagra. Det finns flera olika typer som CompactFlash, SmartMedia och Memory Stick.

Färgkorrigering – När man ändrar mängden av de primära grundfärgerna i en bild. Man kan till exempel öka grönt och minska rött.

Färgmodell – Metod att definiera färger. I RGB blandas färgerna från rött, grönt och blått. Med CMYK blandas färgerna från cyan, magenta, gul och svart färg.

Färgrymd - En bild kan aldrig innehålla alla färger som det mänskliga ögat kan uppfatta. Vill man veta exakt vilka färger som är tillgängliga måste man känna till bildens färgrymd. Färgrymden ger information om bildens "färgregister" (eng: gamut), dvs vilket område av det synliga spektrat som kan återges. Olika färgrymder har olika stora färgregister. Om man till exempel tittar på den maximalt gröna färgen i olika färgrymder kan den se helt annorlunda ut. Valet av färgrymd kan därför ha stor betydelse för hur bilden ska se ut. Exempel på ofta använda färgrymder är sRGB och Adobe RGB (1998). sRGB har ett mindre färgregister och passar bilder som visas på en bildskärm. Ska bilden skrivas ut kan sRGB-rymden i vissa fall vara för liten för att skrivarens fulla potential ska utnyttjas.

Färgskala – Det färgområde som bildskärmar, skrivare och andra enheter kan skapa.

Färgtemperatur – Den mängd rött, grönt, blått ljus som avges från en viss ljuskälla.

Förstörande komprimering – Komprimeringen tar bort information från bilden som ögat ändå inte märker. Detta gör det möjligt att krympa stora bildfiler rejält. JPEG formatet har förstörande komprimering och man kan välja grad av komprimering. Med hög komprimering blir bildfilen liten, men kvaliteten blir sämre. Med låg komprimering blir det bra kvalitet men med större filer. När man en gång har sparat en fil med för hög komprimering och dålig kvalitet kan man inte få fram den ursprungliga bilden.

Gaussisk oskärpa – Ett filter i bildbehandlingsprogram döpt efter en känd matematiker som gör bilden suddig.

GB – Står för GigaByte. Samma som 1024 megabyte (MB) eller ungefär en miljard bytes.

Gråskala – En bild som består av många nyanser av grått från vitt till svart.

Histogram – Mycket användbart stapeldiagram som visar ljusstyrkan i digitala bilder. Kan finnas i digitalkameror och i bildbehandlingsprogram. Har en skala i höjddled från 0 - 255 där svart är till vänster och vitt till höger.

HSB – En färgmodell baserad på färg, mättnad (renhet och intensitet) och ljusstyrka.

Ickeförstörande komprimering – Metod som inte tar bort data, bara komprimerar den. Filerna blir

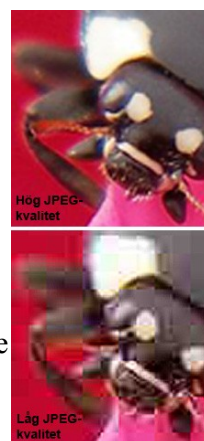
större jämfört med förstörande komprimering. TIFF är ett format som använder denna typ av komprimering.

Interpolation – En metod att lägga till extra pixlar till en bild för att öka upplösningen. I regel bör man undvika detta då det blir sämre kvalite på bilden.

Interpolerad upplösning – Läger till extra pixlar för att öka upplösningen genom interpolation. Det som är viktigt är att ingen ny information läggs till. Det gör bara bilden större.

ISO – Ett mått på hur ljuskänslig filmen är i en analog kamera. Ju högre nummer, desto mindre ljus behövs. I en digital kamera kan man ändra detta mellan varje bild. Nackdelen med ett högt ISO är att risken ökar för brus i bilden.

JPEG – JPG används också. Det vanligaste formatet för digitala fotografier. Använder förstörande komprimering som innebär en god komprimiss mellan filstorlek och bildkvalite. Är inte lämplig för bilder med skarpa konturer som tecknade bilder. JPEG är en standard som används för komprimera digitala bilder så att de kräver mindre minnesutrymme. I sammanhang där små filer är en fördel - till exempel på nätet eller i digitalkameran – är det därför väldigt vanligt med bilder i JPEG-format. Anledningen till att filerna blir mindre är att JPEG-formatet kan representera bildinformationen på ett smartare sätt. Det sker med hjälp av en matematisk algoritm som gör vissa förenklingar och avrundningar och delar upp bilden i små block. I slutändan påverkas dock bilderna negativt av komprimeringen och i hårt komprimerade bilder kan man tydligt se taggigheter och block som brukar kallas JPEG-artefakter. I regel krävs det alltså en avvägning mellan bildkvalitet och filstorlek när man sparar JPEG-bilder. På datorn gör man ofta själv avvägningen genom att ange kvalitet eller komprimeringsgrad.

Kalibrering – Att kalibrera innebär att man ställer in och finjusterar sin utrustning för att matcha ett ideal eller uppfylla speciella önskemål. Det kan till exempel handla om att ställa in bildskärmen så att den visar samma färger som skrivarens utskrifter. Enklare kalibrering kan göras direkt med knapparna på den aktuella enheten eller via ett kalibreringsprogram på datorn, till exempel Adobe Gamma. För att få hjälp med att hitta rätt värden kan man också använda referensmaterial som färgkartor och kontrastscheman. En process där man kalibrerar färgerna för en enhet (ofta skärm, scanner eller skrivare) till en etablerad standard. Om allt görs rätt kommer färgerna att vara samma på skärmen och utskriften.

Kanal – En bit information som sparas med bilden. True Color bilder har tre kanaler, röd grön och blå.

Kb – Förkortning av Kilobit. Detsamma som 1024 bitar eller 128 byte (1024 / 8).

KB – Förkortning av KiloByte. Detsamma som 1024 bytes.

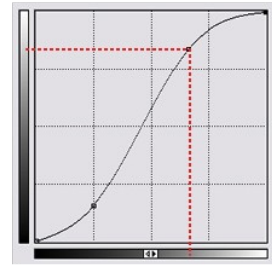
Kelvin – Måttenhet för att mäta ljusets färgtemperatur.

Kloning – Kopiera ett område av en digital bild och ”måla” kopian på ett annat område eller bild.

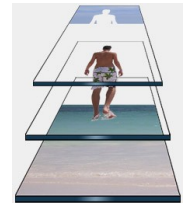
Kontrast – Område i bilden med skarp kant. Man kan förstärka eller försvaga kontrasten i ett bildbehandlingsprogram.

Kurvor - Kurvor är ett verktyg som förekommer i många bildbehandlingsprogram. Det används främst när man vill justera ton och kontrast i digitala bilder. Intill kurvfönstret brukar det finnas två färgskalor från svart till vitt - en horisontell för ingående tonvärden och en vertikal för utgående. Ingående toner är de som finns i bilden från början. Första gången man öppnar kurvverktyget syns bara en rät linje. Innan

man ändrar kurvans form översätts nämligen alla ingående toner till likadana utgående toner. Genom att förändra kurvans form kan man bestämma hur de gamla tonerna ska översättas till nya. Formen reglerar man genom att dra i punkter längs kurvan. Klickar man med musen längs kurvan kan man lägga till nya punkter och få kurvan att anta i stort sett vilken form som helst. Allmänt kan man säga att ju brantare kurvan är, desto mer kontrast får bilden. Kurvor är ett av bildbehandlarnas kraftfullaste verktyg. Den som behärskar kurvor kan i ett enda steg göra justeringar som annars involverar flera olika verktyg och åtgärder. Det kräver dock viss övning och många nybörjare brukar tycka att kurvverket är krångligt till en början.

Lager - En funktion som finns i alla avancerade bildbehandlingsprogram. Med hjälp av lager kan bildelementen som ingår i ett projekt separeras ifrån varandra. När olika åtgärder utförs, påverkas bara pixlarna på det lager som är markerat. Man kan tänka på ett bildbehandlingsdokument som en bunt overhead-ark, där varje ark motsvarar ett lager. Tillsammans bildar de en helhet, men om man kladdar eller suddar på ett ark, förblir de övriga intakta. Nästan vad som helst kan placeras på ett eget lager – bilder, urklipp, text, penseldrag, m.m. Ska man till exempel kombinera flera bilder i ett kollage är lagerfunktionen otroligt användbar. Ett lager måste inte alltid bestå av pixlar. En del program tillåter också att vissa funktioner, till exempel kurvor, nivåer och färgmättnad, placeras som ett eget lager. Dessa brukar kallas justeringslager. Man måste oftast spara bilden i programmets eget format istället för JPG för att lagerinformationen ska bevaras.

LCD – Står för *liquid crystal display*. En typ av bildskärm som används på många digitalkameror.

Macro – Fokus ligger väldigt nära kameran (mindre än 20 cm).

Markeringsram – Streckad linje när du markerar en del av en bild. Kallas ibland för *marscherande myror*.

Mb – Förkortning av Megabit, Detsamma som 1024 Kb eller 128 KB (1024 / 8).

MB – Förkortning av MegaByte, Detsamma som 1024 KB.

Megapixel - CCD upplösning av en miljon bildpunkter. Digitalkameror är ofta märkta med megapixel. Man multiplicerar den högsta horisontala upplösningen med den vertikala.

1280 x 960 pixels = 1 Megapixel

1600 x 1200 pixels = 2 Megapixel

2048 x 1536 pixels = 3 Megapixel

2272 x 1704 pixels = 4 Megapixel

2560 x 1920 pixels = 5 Megapixel m.m

Metadata – Extra data som lagras i bildfilen förutom själva bilden. Det kan vara bländare, slutartid m.m. Se även EXIF.

MP – Förkortning av MegaPixel, t.e.x. 1.5MP eller 1.5MPixel

Mätsystem – Syftar på hur kamerans autoexponeringsmekanism läser ljuset i bilden. Vanliga lägen är mittpunkt, vilket bara läser av en punkt i mitten av bilden. Centrerat läser av hela bilden, men lägger tyngdpunkten på mitten. Det finns också matris och flermönstrat som beräknar exponeringen från punkter i hela bilden.

NTSC – Videoformat som används i tv-apparater och videobandspelare i Nordamerika. Många digitalkameror skickar bildsignaler till TV i detta format vilket inte passar det europeiska videoformatet. Se också PAL.

Omsampling – Lägga till eller ta bort pixlar från en bild och därmed ändra upplösningen. Ju större omsampling desto sämre kvalitet.

Optisk upplösning – Det är ett den högsta upplösning som kamerans bildsensor kan fånga.

Oskarp mask - Oskarp mask är namnet på den vanligaste metoden för att göra digitala bilder skarpare. Idag finns funktionen i de flesta bildbehandlingsprogram. Bilder med en lätt suddighet kan ofta förbättras avsevärt med hjälp av oskarp mask. Att bilderna upplevs skarpare beror dock inte på att nya detaljer trolas fram. Istället är det frågan om en optisk illusion där bildens konturkontrast har ökat. Genom att göra den mörka sidan av bildens konturer ännu mörkare och den ljusa sidan ännu ljusare, luras ögat att uppleva mer skärpa. Oskarp mask kontrolleras vanligtvis med hjälp av tre reglage – mängd, radie och tröskelvärde. Med dessa parametrar styr man hur skärpan i bilderna ska ökas. Det vanligaste sättet att hitta rätt värden är att prova sig fram tills förhandsgranskningen visar önskat resultat.

De tre inställningarna reglerar hur konturkontrasten förstärks på följande vis:

Mängd: Styr hur mycket konturkontrasten ska ökas. Ju högre värde, desto mörkare respektive ljusare blir sidorna längs konturerna.

Radie: Kontrollerar hur brett område längs konturerna som ska påverkas av kontrastförstärkningen. Ju högre värde, desto bredare område.

Tröskelvärde: Bestämmer hur stor tonskillnad det måste vara mellan två områden för att skarven ska betraktas som en kontur. Ju högre värde desto större tonskillnad krävs.

Oskarp mask medför en del bieffekter, bland annat brusförstärkning och gloriaeffekter. Av den anledningen erbjuder många bildbehandlingsprogram numera bättre skärpningsmetoder.

PAL – VideofORMAT som används i Europa. Många digitalkameror skickar också bildsignaler i detta format. Se även NTSC.

Palett – En översikt över alla tillgängliga färger i en bild. Paletten kan bestå av 8, 16 eller 24 bitar. Ju mer bitar ju mera färger.

Panorama – Att sätta ihop flera bilder till en större bild. Kräver ett speciellt program för att passa in bilderna och för att dölja ”skarven”.

PictBridge – En standard som gör det möjligt att skriva ut direkt från kamera till skrivare utan dator.

Pixel - Om man förstörar en digital bild väldigt mycket kan se att det är små färgade fyrkanter som bygger upp bilden. Dessa fyrkanter kallas pixlar. En pixel är alltså det minsta urskiljbara elementet i en bild. Ordet pixel kommer av engelskans ”picture element”. I en digital bild bär varje pixel med sig information om dess placering och färg. Även de ljuskänsliga elementen på en digital kameraskensör brukar kallas pixlar. Varje bildpixel i ett digitalt foto motsvaras av en pixel på kameraskensorn. Eftersom det ofta handlar om väldigt stora tal kallar man en miljon pixlar för 1 megapixel. En kamera med 3,2 megapixel har alltså en bildsensor med 3,2 miljoner ljuskänsliga element.

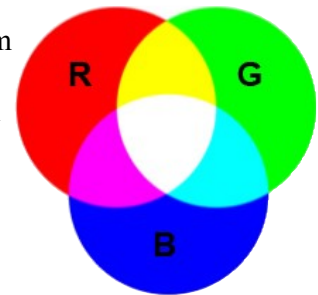
Plattform – Ett annat uttryck för operativsystem. Det är mjukvara som är nödvändig för att en dator ska kunna användas. De vanligaste plattformarna är Windows, Macintosh och Linux.

PNG – Ett filformat för bilder. Det är tänkt som en ersättning för GIF, men utan dess begränsningar.

PPI – Står för *pixels per inch (bildpunkter per tum)*. Det är ett mått på hur många bildpixlar som återges längs en linje med längden en tum (2,54 cm) när en digital bild skrivs ut. Till exempel innebär ett ppi-värde på 100 att skrivaren skriver ut 100 pixlar för varje tum. För en bild som i datorn är 600 pixlar bred och 600 pixlar hög, behövs med andra ord sex tum för att visa varje sida av bilden. Utskriften blir därför 6x6 tum stor. Ändras däremot värdet till 600 ppi får ju alla pixlar plats på en enda tum och utskriftsstorleken blir istället 1x1 tum. Ppi-värdet har alltså endast med storleken på utskriften att göra. Bilden i exemplet ovan fortsätter att vara 600x600 pixlar stor, oavsett ppi. Allmänt ger låga ppi-värden sämre utskrifter än höga. Ju färre pixlar det är per tum, desto större är ju risken att enskilda pixlar syns för blotta ögat. Någonstans mellan 200-300 ppi brukar vara lämpligt för att få foton med bra kvalitet. Ppi-värdet ställs oftast in via ett bildbehandlingsprogram. Det går också att göra tvärtom och direkt ange en utskriftsstorlek istället. I så fall ändras ppi-värdet automatiskt. Används för att ange upplösning på skärmen. Högre ppi ger ofta bättre kvalite på utskrivna bilder (till en viss gräns).

RAW – Filformat som används av vissa digitalkameror. Bilder sparas utan den interna bildbehandling som annars görs innan kameran sparar bilden. Fördelen är att detta steg kan göras i ett bildbehandlingsprogram i stället med större kontroll av resultatet. Nackdelen är att man kan inte använda bilden direkt.

RGB – RGB står för rött, grönt och blått och är namnet på den färgmodell som är vanligast när man arbetar med digitala bilder på datorn. RGB-modellen fungerar ungefär likadant som det mänskliga ögat där mängden rött, grönt och blått ljus avgör vilken färg vi uppfattar. Frånvaron av ljus är detsamma som svart, medan vitt uppstår när lika delar av rött, grönt och blått ljus blandas. I datorn har RGB-modellen tre färgkanaler – en röd, en grön och en blå. Färgintensiteten för varje kanal brukar anges med ett värde mellan 0 och 255. Genom att kombinera olika värden för kanalerna kan man skapa ungefär 16,7 miljoner färger. Har alla tre färgerna 0 som värde blir resultatet svart. Har alla 255 blir det vitt. Bland annat bildskärmar och TV-apparater använder RGB-modellen för att generera färger. Tittar man noga på en TV-skärm kan man se hur de enskilda färgkomponenterna bygger upp bilden.

Skärpedjup – Område i bilden där full skärpa råder. Skärpedjupet blir större med mindre bländare, men det kräver i sin tur mera ljus för att exponeringen ska bli bra.

Slutartid - Den tid under vilken kameran släpper in ljus till filmen eller bildsensorn. Slutartider som är längre än 1/60 sekund anses generellt vara ”långa”, och medför risk för att bilden blir suddig antingen på grund av att motivet hunnit röra sig medan bilden togs eller för att fotografen inte höll kameran stadigt nog. Ju svagare ljus, desto längre slutartids krävs för att släppa in tillräckligt med ljus i kameran. Det finns flera tekniker för att förhindra att kameran rör sig under exponeringen när slutartiden blir lång. De två viktigaste är stativ och bildstabilisering. Men det är viktigt att komma ihåg att bilden ändå kan bli suddig om inte motivet är stilla. De kortaste slutartiderna i en kamera är vanligtvis mellan 1/1000 sekund och 1/4000 sekund, men variationer kan förekomma. De längsta tillgängliga slutartiderna i enklare kameror kan vara allt från en sekund till 30 sekunder.

Slutartidsförval - Det svenska ordet för den exponeringsautomatik som anges med ”S” eller ”TV” på kameran. På engelska heter läget ”Shutter speed” eller ”Time Value”, därav förkortningarna.

TIFF – Står för *Tagged Image File Format*. Ett ickeförstörande filformat för bilder. Det blir bättre kvalite än JPG men filerna blir större.

True Color – Färg som innehåller 24 bitar per bildpunkt eller 16,7 miljoner möjliga färger. Vanligen används True Color för foton.

Underexponering – En bild som är för mörk då för lite ljus har använts för exponeringen. Bilden går i regel att rädda i ett bildbehandlingsprogram. Motsatsen är överexponering.

Upplösning – Mängden detaljer i en bild är beroende på dess upplösning antingen utskriven eller visad på skärmen. Högre upplösning, dvs fler pixlar gör det möjligt att lagra fler detaljer, taggigheten på sneda linjer minskar, men bildfilens storlek ökar.

Video Out – Digitalkameran kan kopplas till TV eller video för att visa bilder.

Vitbalans – Justering av den relativa ljusheten för röd, grön och blå så att det ljusaste partiet ser vitt ut. Kan också förkortas AWB.

Överexponering – En bild som är för ljus. Oftast är det omöjligt att rädda den här typen av bilder i ett bildbehandlingsprogram då färgerna är borta.